

Området skydd mot kemiska olyckor karakteriseras av många aktörer med risk för glapp mellan ansvariga myndigheter. Forskningsuppgifterna i sig kan inte alltid renodlas eftersom många är tvärvetenskapliga och nära kopplade till problem som rör organisation, utbildning och utvecklingsverksamhet. Detta innebär en situation som ställer stora krav på alla parter för att samspelet ska fungera mellan beställare och producenter av forskning inom kemiskområdet.

I Sverige finns god kunskap inom området skydd mot kemikalieolyckor. En kunskap som dock ofta är personanknuten och utspridd på eldsjälur ute i olika organisationer. Forskningsverksamheten bär spår av detta, t ex genom att tidigare försök görs om med någon liten modifiering. Forskningsproducenter utgörs av små grupper med svårighet att bibehålla kontinuitet i verksamheten. Forskningsresultat och gjorda erfarenheter tränger inte heller alltid ut från centrala myndigheter till räddningskårens personal. Dvs de grupper som direkt ska kunna ingripa vid en olycka och som därför är den yttersta mottagaren av forskningsresultaten.

Forskningsbehov motiveras och formuleras i första hand utifrån den praktiska verksamheten och från samhällets krav. Även forskningsverksamheten i sig genererar behov av ny och kompletterande forskning. Den nya kunskap som fås från olika forskningsprojekt ska sedan föras ut och användas i räddningstjänst, riskbedömningar, myndigheternas tillsynsverksamhet osv. I praktiken kommer därför forskning att ingå som en del i ett växelspel mellan teori och praktik där:

- Forskning ger ny kunskap som underlag för vidareutveckling av: organisation, taktik, utbildning, lagar, anvisningar, riskanalysmetoder, utrustning osv.

- Behov av ny forskning uppstår från information från: inträffade olyckor, nya risker i samhället av nya kemikalier eller användningssätt, erfarenheter från existerande organisation, taktik, utbildning, lagar, anvisningar, riskanalysmetoder, utrustning osv, samt från inomvetenskapliga behov, dvs av forskningsverksamheten i sig.

I rapporten redovisas de forskningsbehov som framkommit vid en inventering bland berörda myndigheter och representanter för räddningskårens. Kännedomen om det aktuella kunskapsläget på området är mycket varierande.

Räddningsverket bör ta på sig en mera aktiv roll som samordnare av olika forskningsaktiviteter, ett slags programansvar för området skydd mot kemiska olyckor.